

תפ"ח 4283/02/18 - מדינת ישראל - ע"י פמ"ח - פלילי נגד עבדאללה אמארה

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 4283-02-18 מדינת ישראל נ' אמארה (עציר)

לפני הרכב כבוד השופטים:

כמאל סעב, [אב"ד]

יחיאל ליפשיץ

גלית ציגלר

המאשימה

מדינת ישראל - ע"י פמ"ח - פלילי

נגד

הנאשם

עבדאללה אמארה (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד רמי סלאמה

בשם הנאשם: עו"ד ארז אבוהב

גזר דין

השופט כמאל סעב - אב"ד:

א. רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של **רצח בכוונה תחילה**, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 - (להלן: "**החוק**"), בשל ירי לעבר אבי אשתו והמתתו בכוונה תחילה - (להלן: "**המנוח**"), בעבירה של **ניסיון לרצח** לפי סעיף 305 לחוק, בשל ירי לעבר בנו של המנוח, פאדי שמו, ופציעתו (להלן: "**פאדי**") וכן **בעבירות בנשק** לפי סעיף 144(א)(ב) לחוק, בשל השימוש בנשק במהלך ביצוע העבירות הנ"ל כמתואר בהכרעת הדין.

ב. עובדות כתב האישום:

2. הנאשם הובא לדין, על פי נוסח החוק עובר לתיקון 137, בגין העבירות של רצח בכוונה תחילה, ניסיון לרצח ועבירות בנשק.
3. כעולה מעובדות כתב האישום, הנאשם, יליד 1984, היה נשוי לבתו של המנוח - קורבן עבירה ראשון, (שתקרא להלן: "**האישה**") ושהיא גם האחות של פאדי - בנו של המנוח, קורבן עבירה שני. הנאשם והאישה (יקראו להלן: "**הזוג**"). לזוג נולד בן. חיי הנשואים של הזוג לא עלו יפה, בלשון המעטה, והחל סכסוך בינם, בו היו מעורבים גם הוריהם.
4. הזוג התגורר בדירה הבנויה מעל בית הורי הנאשם - (להלן - "**הדירה**"). לאחר תחילת הסכסוך הורחק הנאשם מהדירה, ונותרה להתגורר שם רק האישה - עיינו בהכרעת הדין.
5. ביום 12.01.18 (להלן - "**יום האירוע**"), הגיע הנאשם בשעה 19:00 לדירה על מנת ליטול מסמכים, לטענתו, עם הגעתו לכניסת הדירה החל וויכוח בינו לבין האישה, שבמהלכו הוציאה מהדירה, ובעקבות זאת, היא ירדה לדירת הורי הנאשם וידעה אותם על מה שקרה לה עם הנאשם.
6. בהמשך וכעבור זמן לא ארוך עזב הנאשם את הדירה ונסע עם רכבו מבלי ליטול כל מסמך. אזכיר כי, לאחר שהנאשם הוציא את האישה מהדירה, היא התקשרה לאביה, שהגיע עם אחיה פאדי בשעה 19:36, הם ירדו מרכבם, מסוג מזדה ופנו לעלות לדירה ואז פגשו במר מוחמד אמארה, אביו של הנאשם, שיצא מדירתו שבקומת הקרקע, והזמינם להיכנס לביתו, על מנת ליישר את ההדורים. בטרם כניסת המנוח ובנו פאדי לדירת הורי הנאשם, וכעבור זמן מה מהגעתם, חזר הנאשם לבית הוריו.
7. במהלך שהות המנוח ובנו פאדי בבית הורי הנאשם ובנוכחות אביו של הנאשם ואמו, הגיעו גם שכנם מר ראדא אמארה וקרובי משפחה אחרים, שעשו להרגעת הרוחות. בשלב מסוים, יצא הנאשם מבית הוריו והתקשר למוקד המשטרה 100, והודיע שהמנוח ובנו מאיימים עליו וחזר לתוך בית הוריו. גם בשלב זה המשיך הנאשם להתעמת עם המנוח ובנו פאדי; כשהנוכחים שם מנסים להנמיך את הלהבות. במהלך מפגש זה ובעקבות המשך התגרות הנאשם במנוח ולשם הגעה לפתרון של הסכסוך, הוצא הנאשם מבית הוריו על ידי הנוכחים.
8. בשלב זה, גמלה בלבו של הנאשם, ההחלטה להמית את המנוח ובנו, על כן הוא הצטייד בנשק מסוג תת מקלע מאולתר שבו מחסנית הטעונה בכדורים של 9 מ"מ - להלן - "**הנשק**".
9. הנאשם חזר לבית הוריו עם הנשק, כאשר היו המנוח ופאדי במהלך חזרה לתוך הסלון ובעקבותיהם הלכו יתר הנוכחים. המנוח, בנו ויתר הנוכחים שוחחו ביניהם ואז הנאשם הגיע עד לפתח הסלון והחל לירות לעבר המנוח ופאדי ממרחק של מספר מטרים.

10. הנאשם עשה זאת מתוך כוונה להמית את המנוח ובנו, ולאחר שהחליט להמיתם. לאחר הירי הנאשם עזב את המקום ונמלט, תוך שהוא זורק את הנשק במטע זיתים בסמוך לביתו.

מהירי של הנאשם לעבר המנוח ופאדי, שניהם נפגעו. המנוח נפגע בראשו משני קליעים ופאדי נפגע מקליע אחד בבית החזה וכך נטען בכתב האישום, קליע אחד נכנס:

"... מצד ימין, עברו דרך המוח ופגעו בראשו מצד שמאל. קליע אחד פגע בפאדי בבית חזה עליון שמאלי מלפנים..." - סעיף 10 לכתב האישום.

11. הנשק כלי שסוגל לירות כדורים שביכולתם להמית אדם, אשר נשא אותו הנאשם והחזיקו שלא כדין וכי מותו של המנוח היה תוצאה מנזק מוחי ולפאדי נגרמו שני פצעי ירי כניסה ויציאה בבית חזה עליון מעל עצם הבריח והוא אושפז מיום 12.1.18 ועד ליום 14.1.18.

12. במעשים הנ"ל, גרם הנאשם בכוונה תחילה למותו של המנוח, לאחר שהחליט להמיתו, והמיתו בדם קר, מבלי שקדמה התגרות בתכוף למעשה, בנסיבות בהן יכול היה לחשוב ולהבין את תוצאות מעשיו ולאחר שהכין את עצמו להמיתו והכין את המכשיר בו המיתו.

13. כמו כן, ניסה הנאשם לגרום בכוונה תחילה ושלא כדין למותו של פאדי, תוך שהוא נושא ומחזיק נשק שלא כדין וללא היתר מהרשות המוסמכת; שבאמצעותו ירה בפאדי ופגע בו בחזה, אם כי לא המיתו ופאדי ניצל.

14. בהכרעת הדין שניתנה ביום 7.1.21 הוחלט פה אחד, להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, רצח בכוונה תחילה (לפי הדין הקודם), ניסיון לרצח ובגין עבירות בנשק ונקבע כי הדין המקל, על פי תיקון 137, לא חל על עניינו של הנאשם וכי העבירה המקבילה לעבירת הרצח בכוונה תחילה לפי תיקון 137 ושדרישותיה מתקיימות בעניינו של הנאשם, הינה עבירת המתה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 300א(א)(1) לחוק וכן לפי סעיף 300א(א)(9) לאותו חוק.

לאחר שימוע הכרעת הדין, ביקשה המאשימה שנורה לשירות המבחן להגיש תסקיר קורבן עבירה, ואכן נעתרנו לבקשה זו. התסקיר הוגש ולהלן נתייחס אליו תוך הקפדה על שמירת צנעת הפרט של הקורבנות ובני משפחתם.

תסקיר נפגעי העבירה:

15. שירות המבחן ערך תסקיר מקיף אודות משפחת המנוח ובנו שנפצע גם הוא באותו אירוע מושא כתב

האישום.

16. משפחת המנוח מונה זוג הורים ו-9 ילדים (שני בנים ו-7 בנות). המנוח היה בן 59 במותו, עבד כקבלן בניין ופרנס בכבוד את משפחתו.
17. שירות המבחן התרשם שמדובר בנזק משמעותי, זאת בהתייחס לחלל העמוק והמשמעותי שהותיר המנוח במותו. אחד הנזקים הבולטים, בא לידי ביטוי בשינוי שחל בדינאמיקה המשפחתית ובתחושת הבדידות של כל אחד מבני המשפחה, פגיעה קשה נוספת קשורה לנסיבות מותו של המנוח.
18. הבן פאדי, בן 37, שנפגע גם הוא מהירי של הנאשם באותו אירוע, נשוי ואב לשלושה ילדים ועובד בתפקיד מקדם מכירות.
19. שירות המבחן התרשם כי פציעתו של פאדי והשלכותיה משפיעות על תפקודו התעסוקתי ועל יכולתו להוות מקור של ביטחון והגנה למשפחתו הגרעינית והמורחבת, דבר אשר להערכת שירות המבחן נמצא ברקע לתחושות של חוסר אונים, כישלון ודאגה, המהוות כשלעצמן, תחום נזק משמעותי עמו הוא מתמודד.
20. עוד התרשם שירות המבחן כי פאדי חווה אירועים קשים - מות אביו והפציעה שלו, אשר מוטטו את המשפחה כולה, ניפצו את התקוות שלו לגבי משפחתו, כי בהיותו הבן הבכור של המשפחה, הוא נותר כמי שהאחריות הכבדה לשלומה של המשפחה, רובצת על כתפיו.
21. שירות המבחן ציין כי מותו של המנוח היה פתאומי, אכזרי ובלתי נתפס, שכן בוצע על ידי מי שהיה החתן של המנוח, בבית הורי הנאשם אל מול אנשים אחרים. חלק מבני המשפחה היו עדים לרצח, או חזו במותו של המנוח ופציעתו של פאדי, מראות שנחקקו בזיכרונם ורודפים אותם עד היום.
22. שירות המבחן התרשם ממשפחה השרויה ביגון, כאב, חוויות התפרקות וייאוש גדול. אובדנו הפתאומי של המנוח, שהיה עבור כל אחד מבני המשפחה דמות משמעותית, משענת לביטחון ולתמיכה, הותיר אותם עם כאב עמוק ובלתי נסבל. זאת ועוד, הפגיעה של הנאשם בפאדי, שהיה בעבר חברו הקרוב, טלטלה את עולמו של פאדי וגרמה לפגיעה ניכרת בהתנהלותו ותפקודו לצד הפגיעה המשמעותית במצבו הנפשי. פאדי איבד את תחושת הביטחון והמוגנות, את תחושת הערך והאמונה שיש לו.
23. שירות המבחן ציין כי אשת המנוח ובתו הסכימו ששירות המבחן יסייע להן לפנות לטיפול מתאים לשם התמודדות עם האובדן והשלכותיו על חייהן. פאדי מסר כי נוכח מצבו הכלכלי המורכב, בעת הזו, אינו פנוי לטיפול רגשי.

24. אשר לכל המקובץ לעיל, המליץ שירות המבחן בנוסף לכל עונש אחר, שיוטל על הנאשם, לחייבו בתשלום פיצוי כספי משמעותי, לפאדי, שנפגע על ידי הנאשם, וכן לאלמנה וילדיה, כדרך להחזיר להם, ולו במעט, תחושת ביטחון וצדק, להכרה בסבלם וכדי ליצור אצלם הקלה מסוימת וסיכוי לארגן מחדש את חייהם.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

25. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב שסומנו ט/1 והשלימה אותם בפנינו בע"פ.
26. המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי העבירות נשוא כתב האישום מהוות אירוע אחד הכולל מספר עבירות ועל יסוד זה, לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין העבירה של ניסיון לרצח, אשר בוצעה כלפי בנו של המנוח, פאדי.
27. אשר לעבירת הרצח הדגישה המאשימה כי על פי החוק יש להטיל על הנאשם "מאסר עולם ועונש זה בלבד" וציינה כי על פי הכרעת הדין נקבע כי, הדין המקל, לפי תיקון 137 לחוק לא חל על עניינו של הנאשם וכי לו העבירה הייתה מבוצעת לאחר יום התחילה של התיקון, המאשימה הייתה מייחסת לנאשם עבירה של רצח בנסיבות מחמירות, עבירה שעונשה מאסר עולם חובה.
28. אשר לעבירת הניסיון לרצח, הפנתה המאשימה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לערכים המוגנים שנפגעו, למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה זו וביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 14 עד 17 שנות מאסר בפועל ולאור העובדה שלנאשם אין עבר פלילי, ביקשה המאשימה כי העונש שיוטל בגין עבירת הניסיון לרצח, יהיה ברף הבינוני של המתחם.
29. המאשימה ביקשה לצבור את העונשים באופן שהעונש שיקבע בגין עבירת הניסיון לרצח, יצטבר לעונש החובה שבצד עבירת הרצח והוא: מאסר עולם חובה והדגישה כי מעשיו של הנאשם הינם מעשי אלימות חמורים ביותר ואחת הדרכים בהן ניתן וראוי לתת לכך ביטוי היא בצבירת העונשים שיגזרו עליו. אולם, בגין העבירות בנשק ביקשה המאשימה שיוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל שיחפוף את העונשים שיוטלו עליו בגין עבירת הרצח ועבירת הניסיון לרצח.
30. אשר לפיצויים, הפנתה המאשימה לתסקיר קורבנות העבירה וציינה כי המנוח בן 59 במותו, הותר אחריו אישה ו-9 ילדים (7 בנות ושני בנים שאחד מהם קטין שפרטיו הובאו בתסקיר וכי שמו ומס' ת.ז.

שלו הינו XXXXXX, כפי שמסר הפרקליט המלומד לפרוטוקול).

31. המאשימה מבקשת לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי מקסימאלי הקבוע בחוק והעומד על 258,000 ₪ שישולם לעיזבון המנוח. עוד ביקשה המאשימה כי הפיצוי יחולק תוך התחשבות בכך שאשתו של המנוח היא הנפגעת העיקרית מבחינה כלכלית ומתגוררים בביתה שלוש מבנותיו של המנוח וכן נוסף שהוא קטין.

32. זאת ועוד ביקשה המאשימה לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי גם לפאדי כנפגע עבירת ניסיון ההמתה שבוצע כלפיו וכמי שנפגע באופן ישיר מהירי של הנאשם.

33. עוד ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה בגין עבירות האלימות.

טענות ההגנה:

34. מנגד ביקש הסנגור להטיל על הנאשם עונש של מאסר עולם בלבד, ללא ענישה מצטברת. הסנגור טען כי המדובר במעשה בודד אחד, מסכת אחת, במקום אחד, ללא מעורבות של אחרים.

35. הסנגור הפנה לפסיקה וטען כי לגישת בית המשפט העליון, הטלת עונשים מצטברים, תעשה במקום שאפשר להפריד בין המעשים.

36. לגבי עבירות בנשק, ביקש הסנגור גם הוא לחפוף את העונש שיוטל בגין לעונשים שיוטלו בתיק זה ביחס לעבירה העיקרית.

37. הסנגור ציין כי במידה ובית המשפט יחליט לצבור עונשים, אז הוא מבקש לקבוע מתחם עונש נפרד בגין עבירת הניסיון לרצח שיהיה בין 5 עד 10 שנות מאסר בפועל.

הסנגור המלומד הפנה לפסיקה של בתי המשפט המחוזיים, כך למשל הפנה לתפ"ח (חי') 19728-01-10 **מדינת ישראל נגד מחאג'נה**, (ניתן ביום 4.12.11), שם הוטל עונש של 5 שנים במצטבר לעבירת הניסיון לרצח ועבירת נשק וכן הפנה לתפ"ח (חי') 43709-11-14 **מדינת ישראל נגד עודה**, (ניתן ביום 20.5.19) (להלן: "**עודה**") שם הוטל עונש של 7 שנות מאסר בגין עבירת הניסיון לרצח במצטבר למאסר עולם חובה.

כאן המקום לציין כי בעניין **עודה**, אליו הפנה הסנגור, הנאשם הורשע בעבירת רצח בכוונה תחילה, בעבירה של ניסיון לרצח ובעבירות בנשק והוטל עליו עונש של מאסר עולם בגין עבירת הרצח, 7 שנות

מאסר בפועל בגין עבירת הניסיון לרצח במצטבר לעונש מאסר העולם, פיצוי לעיזבון המנוח בסך 258,000 ₪ וכן תשלום פיצוי נוסף לנפגע עבירת הניסיון לרצח בסכום של 14,000 ₪.

עוד ראוי לציין כי מהכרעת הדין בתיק **עודה**, עולה כי הנאשם רדף אחרי בנו של המנוח שנמלט מהמקום, כשאקדחו שלוף בידו ומכוון לגבו מתוך כוונה לרצוח אותו מבלי שהנאשם הספיק לירות לעברו, כך שבעניין עודה, ולמזלו של הבן, הוא לא נפגע כמו במקרה שלנו.

38. אשר לפיצוי ציין הסנגור כי מדובר בפיצוי מקסימאלי הקבוע בחוק וכי זה מקרה מאוד מצער.

לגבי הבקשה לחייב את הנאשם לשלם לפאדי בנוסף לפיצוי המקסימאלי לעיזבון המנוח, טען הסנגור שמדובר בכפל פיצוי. בפתח דבריו הפנה הסנגור למאמצים שנעשו לשם השכנת שלום וסולחה בין המשפחות, וכי הגם שמאמצים אלו לא הניבו פרי עד כה, ציין כי הנאשם ומשפחתו מצפים להצלחת המאמצים בחפץ לב, תוך שהוא מתאר את התנהלות הנאשם בפגישות שהיו לו איתו בבית האסורים, במהלכן הנאשם בכה והכה על חטא, תוך שהוא מתאר את כאבו וסבלו מהאירוע המצער דנן.

דין וגזירת הדין:

39. על פי הכרעת הדין, הנאשם החליט לקטול את האב - המנוח ובנו פאדי, אך למזלו של הבן פאדי, החלטה זו ככל שהיא מתייחסת אליו, לא התממשה, לא משום שהנאשם לא רצה בכך, ולכן מעשיו של הנאשם נותרו בגדר ניסיון להמיתו, לאחר תכנון והליך של שקילה והכנה, ולא בלהט הרגע או באופן ספונטני. זאת ועוד, נקבע כי כלי ההמתה - תת מקלע מאולתר, שימש את הנאשם לביצוע הירי לעבר האב - המנוח, ובנו.

40. לא ניתן לומר כאן שהירי בוצע באופן ספונטאני, על ידי לחיצה לא רצונית על ההדק, ירי צרור שכוון תחילה למנוח שנפגע בראשו משני קליעים כמתואר בהכרעת הדין, ובהמשך לבן פאדי, שנפגע בחזה מקליע אחד, מיד עם כניסתם לסלון וממרחק קרוב מאוד, תוך כיוון הנשק לחלקי הגוף החיוניים של הקורבנות. כל אלה, מעידים על קיומם של רכיבי הכנה, תכנון, שקילה ממשית וגיבוש החלטה להמית את המנוח ובשל תוצאת הירי ביחס לפאדי, התגבשה העבירה של ניסיון לרצח.

41. ניתן להגדיר את כל המעשים המתוארים בכתב האישום כאירוע אחד, בהתאם לסעיף 40 לחוק, הואיל וכל העבירות בהן הורשע הנאשם מקיימות ביניהן "**קשר הדוק**", במובן זה שהן התרחשו בסמיכות זמנים ושהן חלק מתכנית עבריינית אחת, שבה הנאשם ירה למוות במנוח שנפגע בראשו משני קליעים, ומיד לאחר מכן ירה בבנו פאדי, שנפגע בחזהו מקליע אחד וכי הירי פסק רק עקב תקלה בנשק כמתואר בהכרעת הדין. כך שלאור סמיכות הזמנים, והיות המעשים חלק מאותה תכנית עבריינית, ניתן לראות את הקשר ההדוק ביניהם ואת עובדת היותם מסכת עבריינית אחת.

42. אשר על כן אציע לחבריי לקבוע מתחם עונש הולם אחד לאירוע הכולל, שקצו התחתון הוא מאסר עולם, בשל היותו מאסר עולם כעונש חובה, הקצה העליון של המתחם ייקבע לפי מרכיבי תיקון 113 לחוק, לרבות הענישה הראויה באשר לעבירות האחרות.
43. אשר לערכים החברתיים שנפגעו בענייננו, אדגיש כי במקרה זה נפגעו פגיעה קשה מאוד הערכים של קדושת החיים, כבוד האדם ובטחונו.
44. בהזדמנות זו, מצאתי להפנות לתופעה מדאיגה וחמורה עד מאוד. תופעה הממוקדת בחברה הערבית. ההיקף העצום של תופעת החזקת נשק בלתי חוקי והשימוש בו מדי יום תוך קיפוח חיי רבים. תופעה זו יוצרת אלימות גואה ומתפשטת בחברה הערבית, מכל אלה לא ניתן להתעלם, גם בשל היות התופעה שיקול בקביעת העונש וצבירת עונשים.
45. לאחרונה אף קמה זעקה, כנגד מעשי הפורענות השוטפים את החברה הערבית, אליהם התלוותה קריאה למשטרה לפעול ביתר שאת למיגור תופעת האלימות על נגזרותיה.
46. מקרי הרצח בדם קר בחברה הערבית מהווים מעל 60% מכלל מקרי הרצח במדינה. כך שעד למחצית שנת 2020 הגיע המצב בחברה הערבית **"לשפל שלא נראה כמותו: 92 נרצחים המהווים מעל ל-60% מכלל הנרצחים במדינה, בעוד המגזר הערבי מונה כ-20% בלבד מהחברה הישראלית"** - ראו **"אלימות במגזר הערבי: סקירה וניתוח"**, ניצן ריבלין, יוני 2020.
- זאת ועוד, ראוי לציין כי, מהנתונים עולה שבתום שנת 2020 היו 113 מקרי רצח בחברה הערבית, תוך שימוש באלימות ונשק חם.
- לאחרונה אף ניתן להבחין בהקשחת עמדתו של בית המשפט העליון, בדמות של החמרה בדין בעבירות נשק, השימוש בנשק וקיפוח חיי אדם באמצעותו, וכי הדבר, בא לידי ביטוי בפסק הדין שניתן בע"פ 147/21 **מדינת ישראל נגד ירין ביטון** (ניתן ביום 14.2.21), שם נקבע כי:
- "עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז באקדח, ברובה, או בתת-מקלע. יתירה מכך: עסקינן באיסורים על מעשי הכנה לקראת ביצועם של מעשים פליליים חמורים ומסוכנים עד-מאד, אשר נעשים באמצעות כלי ירייה ואשר כוללים איומים, תקיפה, ירי במקום מגורים, גרימת חבלה והמתה. בדרך כלל, מעשי הכנה שאינם מגיעים כדי ניסיון לעבור עבירה פלילית אינם בני עונשין; ואולם, לא כך הוא כאשר מדובר במעשי הכנה שחומרתם מגיעה כדי סיכון ממשי וחמור לפרט ולחברה כאחד ... על מעשי הכנה כאלה נענשים בחומרה, ואין זה מקרי שעצם הרכישה או ההחזקה של כלי נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו גוררת אחריה עונש**

מרבית של שבע שנות מאסר, כאמור בסעיף 144(א) לחוק העונשין. עונש זה ועונשים אחרים, שחלקם חמורים אף יותר, אשר מוטלים על עברייני נשק, מהווים חלק ממלחמתה הבלתי מתפשרת של החברה בנגע ששמו זילות חיי אדם והקלות הבלתי נסבלת של הלחיצה על ההדק "...".

משנה תוקף יש לגישה הנ"ל, ביחס למגזר אליו משתייך הנאשם שבפנינו ושמהווה 20% מכלל החברה, אך בו מתרחשות 60% מעבירות ההמתה תוך שימוש בנשק חם - ראו סעיף 46 לעיל.

47. האלימות על כל היבטיה פושה בחברה הערבית, אליה משתייך הנאשם שבפנינו וריבוי הנשק הבלתי חוקי המצוי שם, בידי כל דכפין, וכן הקלות של השימוש בנשק זה, מוסיף אף הוא ומחמיר את הפגיעה בביטחון האישי אצל כלל הציבור, לכן על בתי המשפט לתרום תרומתם הדרושה כחלק מתוכנית ההתמודדות עם תופעת האלימות הזו, וכאמצעי חשוב לשם מיגורה.

48. אשר למדיניות הענישה אדגיש כי המחוקק קבע בסעיף 34 לחוק, כי כל דין החל על העבירה המושלמת, חל גם על הניסיון לעבור אותה עבירה והעובדה כי בנו של המנוח נשאר בחיים, אינה יכולה להיזקק לטובת הנאשם, כי הרי קבענו פה אחד, כי הנאשם החליט לרצוח את המנוח והמיתו ואף רצה וחפץ בהמתת בנו פאדי, אך ניסיונו לא צלח.

49. ראוי לציין, כי לצד עבירת הרצח בכוונה תחילה שבה הורשע הנאשם שלפנינו (לפי הדין הקודם), קיימת חובת הטלת עונש מאסר עולם.

50. עוד ראוי לציין כי לפי סעיף 305(1) לחוק, העונש המרבי בגין עבירה של ניסיון רצח עומד על 20 שנות מאסר וכי לצד העבירות בנשק נקבעו עונשים של 7 ו- 10 שנות מאסר ולכן העונשים הקבועים לצד העבירות הנ"ל יילקחו בחשבון אף הם בעת קביעת קצתו העליון של המתחם, קביעת העונש הממשי שיוטל על הנאשם וכן צבירתו במלואו או בחלקו.

51. בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה הרבה הטבועה בעבירת הניסיון לרצח ועל כך שמבחינת היסוד הנפשי אין כל הבדל בינה ובין עבירת הרצח המושלמת והדגיש כי עבירת הניסיון לרצח היא מהחמורות בספר החוקים - ראו ע"פ 5797/11 **רוי צסן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.12).

52. בע"פ 3030/15 **מוגריבי נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.4.16), הורשע המערער בעבירות של ניסיון לרצח וחבלה במזיד ברכב והושתו עליו 10 שנות מאסר לאחר שבית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 8 ל-14 שנות מאסר.

בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש וקבע כי:

" עבירת הניסיון לרצח היא מהחמורות שבספר החוקים, כאשר הערך המוגן בה הינו הערך העליון של קדושת חיי אדם, וגלומים בה היסוד הנפשי של כוונת קטילה והפוטנציאל לקיפוח חייו של אדם, אשר ממחישים היטב את חומרתה...לא בכדי קבוע בצידה של עבירת הניסיון לרצח עונש של 20 שנות מאסר. לפיכך, נקבע לא אחת כי מדיניות הענישה בעבירת הניסיון לרצח מחייבת גישה מחמירה, באופן ההולם את חומרת הפגיעה בזולת ואת מעמדו של הערך המוגן, וכי בעבירות אלה נתונה הבכורה לשיקולים של גמול והרתעה ... המערער ניסה להביא למותו של המתלונן באמצעות שימוש בנשק חם, כאשר ירה על פלג גופו העליון מספר כדורים. מטווח קצר".

53. בע"פ 4372/13 **סיסאי נ. מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.8.14) - המערער הורשע בעבירה של ניסיון לרצח תוך שימוש בנשק חם ונדון ל-11 שנות מאסר בפועל.

54. בע"פ 9045/16 **אילן אדנני נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 7.3.18), המערער הורשע בעבירת ניסיון רצח, חבלה בנסיבות מחמירות, ושיבוש מהלכי משפט והוטל עליו בין היתר, עונש של 8.5 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וכן פיצוי למתלונן בסך 150,000 ₪.

55. בע"פ 413/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.3.11), המערער הורשע בעבירה של ניסיון לרצח, לאחר שחבט מספר פעמים בראשה ובצווארה של אשתו באמצעות גרזן. בית המשפט המחוזי גזר עליו 14 שנות מאסר לריצוי בפועל, וכן מאסר מותנה ופיצוי בסך 20,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

לאחר שהבאתי לעיל חלק מהפסיקה לשם המחשת מדיניות הענישה הנוהגת, אעבור ואבחן את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

56. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לקחת בחשבון את התוצאה הטרגית, גרימת מותו של המנוח והניסיון להמית את בנו פאדי לאחר שירה בו מטווח קצר בפלג גופו העליון ופגע בחזהו בקליע אחד וכי רק במזל ניצל פאדי והירי פסק בשל תקלה בנשק. עם זאת, יש להתחשב בכך שפגיעתו הפיזית של פאדי בפועל אינה חמורה, וכי אינו סובל ממום עקב פגיעה זו.

57. בהתחשב בערך קדושת החיים וחומרת מעשיו של הנאשם, יש לקבוע עונש בגין עבירת הניסיון לרצח שכולו או חלקו יהיה במצטבר למאסר העולם שיש להטיל עליו כמצוות המחוקק - ראו דנ"פ 4603/97 **משולם נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 29.6.1998).

58. בסופו של דבר, ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אציע לחברי לקבוע כי מתחם העונש ההולם

במקרה זה נע בין מאסר עולם חובה כקבוע בדין ביחס לעבירת הרצח וכן מתחם העונש בגין עבירת הניסיון לרצח שהמנעד שלו יהיה בין 8 שנות מאסר בפועל עד ל - 14 שנות מאסר בפועל.

59. כאמור, במקרה שלפנינו קיימת חובת הטלת עונש מאסר עולם בגין עבירת הרצח וכי בנסיבות העניין, אין לבית המשפט שיקול דעת ולכן בנוסף לעונש הנ"ל אציע כי בשל עבירת הניסיון לרצח, יוטל על הנאשם עונש של 12 שנות מאסר בפועל, מהן 8 שנות מאסר יצטברו לעונש מאסר העולם והיתרה של 4 שנות מאסר, יהיו חופפות לו.

בסופו של יום אציע כי יוטלו על הנאשם בגין העבירות שבהן הורשע, עונש מאסר עולם חובה ועוד 8 שנות מאסר בפועל במצטבר לעונש מאסר העולם.

60. בהתחשב באורך תקופת עונש המאסר הממשי והתקופה הכוללת שהוטלה על הנאשם, אציע לחברי שלא לגזור על הנאשם עונש נפרד ונוסף בגין העבירות בנשק וכן עונש מאסר מותנה בגין העבירות בהן הורשע.

61. אשר לפיצויים, הנאשם קיפד את חייו של המנוח, כאשר רצח אותו בכוונה תחילה והותיר כאב עמוק ובלתי נסבל אצל בני משפחתו של המנוח, שהיה עבור כל אחד מהם דמות משמעותית, משענת ומקור לביטחון ולתמיכה.

62. קראנו את תסקיר נפגעי העבירה שעולה ממנו כי מותו של המנוח היה פתאומי ואכזרי, שכן בוצע על ידי הנאשם, חתנו של המנוח, בבית הורי הנאשם אל מול אנשים אחרים, כאשר חלק מבני המשפחה היו עדים לרצח או צפו במותו של המנוח ובפציעתו של פאדי. מכאן, המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי עבור פאדי שנפגע על ידי הנאשם, וכן עבור אלמנת המנוח וילדיה כדרך להחזיר להם ולו במעט תחושת ביטחון וצדק, להכרה בסבלם וכדי ליצור אצלם הקלה מסיימת.

63. יודגש כי האפשרות לחייב נאשם לשלם פיצוי "לאדם שניזוק על ידי העבירה" מעוגנת כאמור בסעיף 77 לחוק הקובע כי:

"(א) הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע

בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000

שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו.

(ב) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או

הסבל שנגרמו, ביום ביצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה

על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר...."

64. תכליתו של הפיצוי שניתן לפסוק לנפגע העבירה בהתאם לסעיף 77 לחוק, היא הענקת מזור לנפגע העבירה ולבני משפחתו - ראו ע"פ 4770/14 **אגייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.11.15); ע"פ 1287/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.15).

65. הפיצוי לפי סעיף 77 לחוק הוא בעל אופי אזרחי, למרות שהוא ניתן במסגרת הליך פלילי, אך מדובר בהליך שאינו מחייב הוכחת נזק. סכום הפיצוי נפסק בדרך כלל על פי התרשמותו של בית המשפט שלא על דרך ההוכחה המקובלת בהליך האזרחי והוא מוגבל לתקרה כספית כוללת המשותפת לכל קרוביו של המנוח יחדיו - ראו רע"פ 9727/05 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד סב(2) 802 (2007); ע"פ 1076/15 **טווק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.6.16).

66. סבורני כי אין זה המקום לסטות מהכלל הנהוג והמקובל בתיקי רצח, ושלפיו יש לחייב במלוא סכום הפיצוי האפשרי הקבוע בחוק, ואין כל טעם ונימוק, ולו הקלוש, לשנות מכך בענייננו.

67. ראוי לציין כי סכום הפיצוי לא קשור ליכולתו הכלכלית של הנאשם החייב בתשלומו, ואי יכולתו אינה משמשת אמת מידה בקביעת גובה הפיצוי - לענין זה ראו ע"פ 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 24.7.06).

68. במקרה שלפנינו, הנאשם גרם נזק כבד למשפחת המנוח, ועזבון המנוח זכאי לפיצוי המקסימלי על פי החוק, גם פאדי אותו ניסה הנאשם לרצוח, זכאי לפיצוי על הפגיעה והטראומה שחוזה.

כמובן שאין בגובה הפיצוי כדי להגביל את נפגעי העבירות מלתבוע פיצוי ממשי על מלוא נזקיהם בפורום מתאים אחר.

69. לפיכך, לו דעתי תשמע, הייתי מציע לחייב את הנאשם בתשלום הפיצוי המקסימלי המותר לפי החוק, דהיינו ₪ 258,000 לבני משפחת המנוח - עיזבון המנוח.

כמו כן, לחייב את הנאשם לתשלום פיצוי נוסף בסך של 50,000 ₪ לפאדי, בהיותו קורבן עבירה נפרדת ונוספת.

70. את הפיצוי יש לשלם לאשתו וילדיו של המנוח, בחלקים שווים ביניהם.

סוף דבר:

71. לאור האמור לעיל אציע לחבריי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 12

א. מאסר עולם בגין רצח המנוח.

ב. 12 שנות מאסר בפועל - בגין עבירת הניסיון לרצח, מהן 8 שנות מאסר יישא הנאשם במצטבר לעונש מאסר העולם והיתרה של 4 שנות המאסר, יהיו חופפות.

תחילת המאסר תימנה מיום מעצרו של הנאשם, קרי, מיום 12.1.2018.

ג. בשים לב למשכו של המאסר שאנו גוזרים, אציע לחבריי שלא להוסיף עוד עונש של מאסר מותנה בגין העבירות בהן הורשע.

ד. זאת ועוד, אציע לחבריי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי בסך של 258,000 ₪ לעיזבון המנוח (אלמנתו וילדיה) שישולם באמצעות אלמנתו, ופיצוי בסך של 50,000 ש"ח לפאדי.

סכומי הפיצויים יופקדו על ידי הנאשם בקופת בית משפט תוך 60 יום מהיום.

המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את הפרטים הדרושים לצורך העברת התשלום לאלמנה ולפאדי, ובכלל זה את פרטי חשבון הבנק של נפגעי העבירות.

כ. סעב, שופט
[אב"ד]

השופט יחיאלי ליפשיץ:

אני מסכים להצעתו העונשית של חברנו האב"ד, כבוד השופט כמאל סעב.

י. ליפשיץ, שופט

השופטת גלית ציגלר:

מסכימה לכל רכיבי הענישה שהוצעו ע"י כב' האב"ד, השופט סעב.

ג. ציגלר, שופטת

סוף דבר:

אשר על כן, הוחלט פה אחד, כאמור בחוות דעתו של השופט כמאל סעב - אב"ד, להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר עולם** חובה בגין רצח המנוח.

ב. **12 שנות מאסר בפועל** - בגין עבירת הניסיון לרצח, מהן 8 שנות מאסר יישא הנאשם במצטבר לעונש מאסר העולם והיתרה של 4 שנות המאסר, יהיו חופפות.

תחילת המאסר תימנה מיום מעצרו של הנאשם, קרי, מיום 12.1.2018.

ג. אנו מחליטים לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי בסך של **258,000 ₪** לעיזבון המנוח, (אלמנתו וילדיו), שישולם באמצעות אלמנתו, ופיצוי בסך של 50,000 ש"ח לפאדי.

סכומי הפיצויים יופקדו על ידי הנאשם בקופת בית המשפט תוך 60 יום מהיום, המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את הפרטים הדרושים לצורך העברת התשלום לאלמנה ולפאדי, ובכלל זה את פרטי חשבון הבנק של נפגעי העבירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 ימים מהיום, הודעה לנאשם.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"א, 10 מרץ 2021, במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת

יחיאל ליפשיץ, שופט

כמאל סעב, אב"ד